

TKO JE TVOJ GOSPODAR?

Mario Dučić,
rujan 2007.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Nitko ne može služiti dvojici gospodara, jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga pristajati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!“ (Matej 6.24)

Živeći u materijalističkom društvu u kojem mnogi služe bogatstvu, vrlo je lagano za vjernike da izgube perspektivu Božjeg kraljevstva na zemlji. Mnogi tijekom čitavog svog života toliko posvete svoje vrijeme poslu, uz veliko žrtvovanje svojih obitelji i zdravlja,

često samo s jednim ciljem - kako bi imali što više novaca kojeg bi potrošili za svoju ugodu i zabave. Želja za bogatstvom i za onime što se može kupiti novcem daleko je veća od njihova predanja Bogu i duhovnim stvarima.

Zato vjerujem da se mnogi vjernici u ovim posljednjim vremenima bore između služenja

★ **Živeći u materijalističkom društvu u kojem mnogi služe bogatstvu, vrlo je lagano za vjernike da izgube perspektivu Božjeg kraljevstva na zemlji.**

dvojici gospodara. Grčka riječ za *gospodara* je *kurios*, a doslovno znači *vlasnik, onaj koji vlada nad nečime*. Drugim riječima, netko nad nama vlada; Gospodin Isus Krist ili bogatstvo. Krist kaže kako ne možemo služiti dvojici gospodara, iako mnogi misle da mogu.

▶ 1. NE MOŽEMO SLUŽITI DVOJICI GOSPODARA.

Biblija je temelj spoznaje prave vrijednosti jednoga i drugoga gospodara. Zato bi bilo dobro pobliže promotriti neke od tih vrijednosti, kao i posljedice, odnosno blagoslove koje one nose sa sobom.

„Ne možete služiti Bogu i bogatstvu! Zato vam velim: ne brinite se tjeskobno za svoj život: što ćete jesti ili piti; niti za svoje tijelo: u što ćete se obući! Zar nije život vredniji od hrane, a tijelo od odijela?“ (Matej 6.24-25).

Isus u kontekstu tog poglavlja uspoređuje nebeske vrijednosti sa zemaljskima i kaže

da naša prva lojalnost i predanje trebaju biti prema onim stvarima koje ne možemo izgubiti, istrošiti i koje ne mogu biti ukradene; prema jedinom i pravom gospodaru - Bogu.

Ako smo svakodnevno fascinirani bogatstvom, ono nas može zaposjesti i biti naš gospodar. Gospodar bogatstvo danas se uvelike uvukao u kršćanstvo pod raznim izlikama i đavolskim naukama, „blagostanja“ te na taj način odvuкао srca mnogih od živog odnosa s Gospodinom i služenja njemu.

Iz tog razloga srca mnogih kršćana u takvim crkavama jesu hladna, u njima nema istinskoga Kristova života i radosti, osim raskoši interijera i tehnike. U takvim crkvama vjernici nemaju žarke želje za služenjem (osim ako im se plati) i ushićenja za širenjem Božjega kraljevstva jer ne služe Isusu Kristu već svom pravom gospodaru - bogatstvu. Takvi će učiniti sve kako bi zaradili što više novaca, žrtvujući svoje obitelji, odnose i dolaske u crkvu, jer svaki gospodar traži čitavu osobu za sebe.

★ **Gospodar bogatstvo danas se uvelike uvukao u kršćanstvo pod raznim izlikama i đavolskim naukama „blagostanja“ te na taj način odvuкао srca mnogih od živog odnosa s Gospodinom i služenja njemu.**

Krist je jasno rekao: *“...jer ili će jednog mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga pristajati, a drugoga prezirati” (Matej 6.24)*. Grčka riječ za *služiti* je *douleuo*, a proizlazi iz grčke riječi *doulos*, što prevodimo sa *sluga*.

Riječ nam ustvari opisuje nekoga u poziciji služenja i djelovanja. Nekoga tko je podređen i koji nekome služi. Isto se tako riječ može prevesti s *okovi* ili se pak koristi u djelima koja

su od nekog naređena. Upotrebljava se i u opisivanju nečijeg apsolutnog predanja bez mogućnosti slobode.

Kao što sam već napomenuo, neka „moderna“ učenja kažu da je bogatstvo znak „Božje naklonosti“. Isto tako, mnogi propovjednici misle ako imaju više da su ugodniji Gospodinu. Crkve misle ako imaju više novaca, da su sigurnije.

Nisam siguran koje Biblije oni imaju, ali prema mojoj to nije nužno istina. Mnogi kršćani misle da bi im, kada bi imali više novaca, bilo mnogo lakše u životu. No, je li to sve istina? Da li bi mu bolje služili s više novaca?

Pogledajmo neke od Isusovih izjava u vezi bogatstva:

Dok je govorio propovijed na gori, netko mu je iz naroda dobacio: *“Učitelju, reci mome bratu da sa mnom podijeli baštinu” (Luka 12.13)*. Isus mu odgovora:

“Pazite! Čuvajte se svake pohlepe, jer ni onomu tko je u izobilju nije život osiguran njegovim imanjem!” (Luka 12.15).

Grčka riječ za pohlepu je *pleonexia*, a doslovno je možemo prevesti kao *žedanje za više nečega*. Isus nam u priči koja slijedi jasno daje do znanja da bogatstvo nema veze s dobrim životom i da ono ne može dati vječnu sigurnost.

Mnoge tvrtke troše milijune na reklame samo kako bi nas zavarale da razmišljamo o njihovim

uslugama ili proizvodima koji bi nas, ako ih posjedujemo ili koristimo, prema njihovim obećanjima, učinile sretnijima, ispunjenijima ili sigurnijima.

Da li je bogataš u Lukinom evanđelju bio sretniji, ispunjeniji ili sigurniji zbog nagomilanog bogatstva? Nije. Ustvari, Bog ga naziva luđakom, tj. bezumnikom: *“Nato im iznese usporedbu: »Bijaše neki bogataš čije polje obilno urodi. I poče razmišljati u sebi: Što da učinim? Nemam više u što skupljati ljetine. Ovako ću – reče – učiniti: razvalit ću svoje žitnice te sagraditi veće pa ću u njih skupiti svu svoju pšenicu i svoja dobra. Tada ću reći svojoj duši: ‘Dušo, imaš mnoga dobra u zalihi za brojne godine, počivaj, jedi, pij, uživaj!’ ‘Luđače - reče mu Bog – još noćas zatražit će ti se natrag duša. Komu će pripasti ono što si skupio?’ Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne sabire bogatstvo koje pred Bogom vrijedi” (Luka 12.16-21)*.

✦ **Priprema za kasnije godine je dobra, ali zanemarivanje života nakon smrti je katastrofalno!**
Ako samo želimo gomilati bogatstvo bez da pomažemo drugima ili upotrijebimo za širenje Kraljevstva, to je jednako kao da u nebo ulazimo praznih ruku.

Umro je i prije nego li je stigao uživati u onome što je sakupio. Priprema za kasnije godine je dobra, ali zanemarivanje života nakon smrti je katastrofalno! Ako samo želimo gomilati bogatstvo bez da pomažemo drugima ili upotrijebimo za širenje Kraljevstva, to je jednako kao da u nebo ulazimo praznih ruku. Isus Krist je bio oštar i potvrdio sud nad pravednicima koji, iako u mogućnosti, nisu pomogli drugima u potrebi, već su došli praznih ruku u nebo: *"Tada će mu reći pravednici: 'Gospodine, kad te vidjesmo gladna pa ti dadasmo jesti, ili žedna pa ti dadasmo piti? Kad li te vidjesmo kao putnika i primismo te? Ili gola pa te obukosmo?'... 'Idite od mene, prokleti, u oganj vječni što je pripravljen đavlu i anđelima njegovim!'" (Matej 25.37,41).*

U **Luki 16.14** kada je Isus govori o dvojici gospodara, farizeji su se rugali: *"To su sve slušali lakomi farizeji i rugali mu se".*

Razlog tome je bilo njihovo vjerovanje kako su

★ **Koliko su Isusova učenja o bogatstvu suprotna onima pastira i propovjednika koji se ponose svojim velikim i skupim kućama, bogatim crkvenim zgradama, milijunima na banci i privatnim avionima i koji sve to tumače kao znak Božje naklonosti.**

blagoslovi od Boga ti koji potvrđuju njihovo vjerno služenje Zakonu, a na njega su gledali s prezirom kao na siromaha jer su mislili da nema Božje naklonosti.

U ono vrijeme Židovi su mislili kako biti bogat znači imati poseban znak Božje milosti, a siromaštvo je bilo znak Božjeg odbacivanja. Ta se ideja provlačila kroz crkvu i opstala do današnjeg dana kada mnogi pastori i propovjednici slično naučavaju da je bogatstvo znak Božje naklonosti. No, Isus je jasno odbacio takvo razmišljanje kada je rekao: *"Blago vama, siromasi, jer je vaša kraljevstvo Božje!" (Luka 6.20).*

Grčka riječ za *siromahe* je *ptochos* što prevodimo sa *siromašni* i *bespomoćni*. Riječ nam opisuje osobe koje u svojoj poniženosti trebaju nekoga da ih uzdigne. Ustvari, riječ nam opisuje osobu toliko siromašnu da mora živjeti proseći, osobu koja nema ništa i ništa ne posjeduje (iako, mi je često volimo prevoditi kao „siromašni u duhu“, kako bismo umirili svoju savjest).

Koliko su Isusova učenja o bogatstvu suprotna onima pastira i propovjednika koji se ponose svojim velikim i skupim kućama, bogatim crkvenim zgradama, milijunima na banci i privatnim avionima i koji sve to tumače kao znak Božje naklonosti. Izgleda kako je to suprotno onome što je Isus rekao u **Luki 18.24-25**: *"Kako mučno bogataši ulaze u kraljevstvo Božje! Lakše je devi kroz iglene ušice proći nego bogatašu ući u kraljevstvo nebesko".*

Kako novac predstavlja silu, autoritet i uspjeh, bogatim ljudima je teško uvidjeti njihovu potrebu i bespomoćnost te potrebu za spasenjem. Isto tako je s ljudima koji su bogati talentima ili inteligencijom. Nekada im je teško jednostavno vjerovati Bogu. Zato se želim kratko osvrnuti i nabrojati najmanje tri stvari koje dolaze u naš život kao posljedica pripadanja bogatstvu kao gospodaru.

a. Ako je naš gospodar bogatstvo, past ćemo u idolopoklonstvo.

Apostol Pavao lakomstvo stavlja u kategoriju idolopoklonstva kada u **Poslanici Kološanima 3.5-6** kaže: *“Usmrtite, dakle, ono što je u vašem tijelu zemaljsko: bludnost, nečistoću, požudu, zle želje i lakomstvo – to je idolopoklonstvo – zbog kojih dolazi srdžba Božja”.*

Iza svakog idolopoklonstva skrivaju se zli duhovi i ono što se događa s vjernicima koji služe bogatstvu jest da ih ono zarobljava. Kada služimo bogatstvu, vođeni smo zlim duhovima koji nas onda kontroliraju jer nam u našim srcima i mislima služenje niti crkva nisu na prvom mjestu i jer nad nama ne vlada Bog već bogatstvo.

Bivamo vođeni novim stvarima, prestižem, odmorima, sebičnim zadovoljstvima i raznim ugodama. Kada jutrom ustajemo, samo nam je jedno u mislima, dio odjeće ili namještaja ili bilo koja stvar za koju radimo i planiramo je posjedovati za određeno vrijeme. Koliko

se samo kršćana nalazi u takvoj zabludi idolopoklonstva samo zato što su njihove misli ispunjene ovozemaljskim stvarima.

Zato se mnogi „bogat i sretni“ nalaze pod Božjom srdžbom – samoubojstvom, tjeskobnim opsesivnim mislima, razvodima, drogama, nasiljem, rastavama; srdžbama, puni su očaja i tko zna čega još samo zato što su pod idolopoklonstvom, utjecajem zlih duhova - lakomstvom. Bez mira i pravoga Kristova života!

b. Idolopoklonstvo nas vodi prema tjeskobi i neutaživoj pohlepi.

Isus je rekao: *“Ne brinite se tjeskobno i ne govorite: Što ćemo jesti, ili što ćemo piti, ili u što ćemo se obući?! – to sve traže pogani” (Matej 6.31).*

Upravo zbog toga što smo zarobljeni, bogatstvo nas čini bolesno tjeskobnima i vodi k sve većoj pohlepi. Nikada ničime nismo zadovoljni jer se u nama nalazi velika praznina zbog Kristove odsutnosti. Sjećam se vjernika koje sam savjetovao; mnogi od njih umjesto da se ispune Riječi i Božjom prisutnosti, nekontrolirano su ispunjavali svoju prazninu kupovanjem stvari i udovoljavanjem svojim sebičnim željama.

★ **Iza svakog idolopoklonstva skrivaju se zli duhovi i ono što se događa s vjernicima koji služe bogatstvu jest da ih ono zarobljava.**

I što se onda njima događa? Postaju fizički bolesni jer tjeskoba uzrokuje fizičke smetnje. Stvari o kojima razmišljaju i kojih se ne žele odreći jednostavno obuzimaju njihov čitav život, uništavaju produktivnost i volju, počinju se negativno ponašati prema ostalima i time ograničavaju svoje mogućnosti aktivnog vjerovanja u Boga. Tjeskoba nas čini nepokretnima dok dalje nastavljamu žudjeti za stvarima koje nam, nažalost, daju samo privremeno zadovoljstvo, a ne pravo ispunjenje. Nije problem u mudrom sakupljanju, štednji i dobrim upravljanjem, već u tjeskobnoj pohlepi radi lošeg duhovnog stanja.

Sve nas to dovodi do neminovne propasti, raznih zamki (poput kredita i minusa) koje nas vode do uništenja. Apostol Pavao nam to potvrđuje kada kaže: *“Ništa, naime, nismo donijeli na ovaj svijet, tako da ništa ne možemo iz njega iznijeti. A kad imamo hranu i odijelo, tim budimo zadovoljni! A oni koji žele da postanu bogataši upadaju u napast, u zamku i u mnoge ljude i pogubne želje što strovaljuju ljude u*

★ **Upravo zbog toga što smo zarobljeni, bogatstvo nas čini bolesno tjeskobnima i vodi k sve većoj pohlepi. Nikada ničime nismo zadovoljni jer se u nama nalazi velika praznina zbog Kristove odsutnosti.**

propast i uništenje, jer je pohlepa za novcem izvor svih zala. Budući da su joj se neki predali, zalutali su od vjere i proboli sami sebe mnogim teškim mukama” (1 Timoteju 6.7-10).

Jedan nepoznat autor rekao je: *“Odnosi se prema novcu kao prema svom Bogu i donijet će veliku zarazu kao đavao”.* Novac može u potpunosti uništiti čovjekovu dušu.

Kada smo bili mlađi i novo obraćeni, Bog nam je provideo potrebe i bili smo sretni i zadovoljni. Imali smo više žara, više predanja, više ljubavi prema Gospodinu, a danas, kada smo počeli više zarađivati i kada imamo više, odjednom nam nije nikada dovoljno. Želimo mnoge stvari koje si prije nismo mogli priuštiti i zadajemo sebi razne muke. Udaljavamo sebe od vjere, od crkve i odjednom nailazimo na bračne probleme i probleme na poslu jer nismo nikada zadovoljni onime što imamo.

Dižemo kredite kako bismo išli na more, na planine, kupili auto, novi mobitel ili televizor, a onda radimo 24 sata kako bismo to vratili. Tjeskobni u licu, tjeskobni u srcu, nemamo vremena za Boga niti za druge ljude. Bez radosti Duha Svetog, stavljamo sebe pod teška bremena i na kraju postajemo neučinkoviti za Gospodina.

c. Nećemo više imati kvalitetno vrijeme za Boga.

Gospodar-bogatstvo ne dopušta da imamo kvalitetno vrijeme za Gospodina i njegova

djela. Isus Krist je rekao: "Gdje je vaše blago, tu će biti i vaše srce" (**Luka 12.34.**)

Ako se usredotočimo na bogatstvo ili na svoj posao, naše će misli biti usredotočene na taj posao ili neku stvar koju želimo imati. Ta stvar ili uгода će nas zarobiti i više nećemo imati vremena za crkvu, za služenje drugima i Bogu jer ćemo morati postići te ciljeve koje smo si odredili i htjet ćemo doći do tih željenih stvari. Zato mnogim vjernicima Bog postaje novac i bogatstvo. Mnogi ostavljaju svoje službe, pozive i pobožne ciljeve pod opterećenjem kredita i minusa, stvari koje guše Božji plan i sjeme; jer im stvari ovoga svijeta ne dopuštaju da rode roda i oni tako ostaju bez kvalitetna očekivanog ploda. Na kraju postanu neučinkoviti za Božje kraljevstvo i sebe stavljaju pod sud vječnog odvojenja od Boga.

Vidite, kada postanemo sebični i kada razmišljamo samo o sebi i o eventualnim vlastitim probicima, kada koristimo Kraljevstvo za svoju vlastitu promociju, bez suosjećanja za druge oko sebe, to je jasan pokazatelj kako na život više ne gledamo iz Božje vječne perspektive. Sve nam postaje bitnije u životu od Gospodina i njegova Kraljevstva; sve više nalazimo vremena za druge manje bitne stvari i postajemo zauzeti izgradnjom svog života na zemlji. Na kraju postajemo kao Lotova žena koja je stavila svoje uzdanje i osjeća je u zemaljski umjesto u nebeski grad.

Govoreći o dolasku Božjega kraljevstva, Isus kaže: "Bit će tada kao u Lotovo vrijeme, kada se jelo

i pilo, kupovalo i prodavalo, sadilo i gradilo. Ali kad Lot iziđe iz Sodome, udari oganj i sumpor s neba te ih sve uništi. Isto će se tako dogoditi u onaj Dan u koji se pojavi Sin Čovječji" (**Luka 17.28-30.**)

Crkvo, bliži se dolazak našeg Gospodina Isusa Krista. Na taj dan morat ćemo mu podnijeti račun za svoj život na zemlji. U taj dan želja za bogatstvom kod mnogih će rezultirati potpunim i vječnim otuđenjem od Boga. Zato je Isus rekao: "Kako mučno bogataši ulaze u kraljevstvo Božje! Lakše je devi kroz iglene ušice proći nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje" (**Luka 18.24-25.**)

► **2. PRIORITET JE BOŽJE KRALJEVSTVO I NJEGOVA PRAVEDNOST.**

"Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost..." (**Matej 6.3.**)

Tražiti Božje kraljevstvo i njegovu pravednost znači okrenuti se njemu za pomoć; ne ispunjavati svoje misli stvarima koje sebično želimo već njegovim željama i ciljevima te preuzeti Božji

★ **Tjeskobni u licu, tjeskobni u srcu, nemamo vremena za Boga niti za druge ljude. Bez radosti Duha Svetog, stavljamo sebe pod teška bremena i na kraju postajemo neučinkoviti za Gospodina.**

karakter; služiti njemu i drugima te postati poslušni njegovim vječnim principima.

Crkvo, koji su naši prioriteti? Što nam je zaista bitno? Ljudi, stvari, zabave, bogatstvo ili Gospodin? Je li on na prvome mjestu? Nalazi li se on iznad naše želje za novom odjećom, DVD-om, TV-om, autom, mobitelom i tome slično? Jesu li naše misli ispunjene onime "što je čisto, hvale vrijedno, dično i čestito" ili zadnjim katalogom iz shopping centra?

Tražiti Kraljevstvo i njegovu pravednost znači dopustiti Isusu da kontrolira svako područje našeg života – naš posao, naše planove, odnose, odmone. Kraljevstvo treba biti centar našeg života! Naš život na zemlji treba biti život Kraljevstva!

Glagol *tražiti* znači *neprestano upijati u traženju nečega; neprestano se truditi kako bismo nešto postigli*. Ne se truditi samo doći u crkvu nedjeljom već svakim danom u svakom

✦ **Mnogi ostavljaju svoje službe, pozive i pobožne ciljeve pod opterećenjem kredita i minusa, stvari koje guše Božji plan i sjeme; jer im stvari ovoga svijeta ne dopuštaju da rode roda i oni tako ostaju bez kvalitetna očekivanog ploda.**

području svojeg života vršiti njegovu volju.

► **3. AKO SE ŽELIMO OSLOBODITI OD LOŠEG GOSPODARA MORAMO TO UČINITI BRZO I AKTIVNO TE SE PREPUSTITI BOŽJOJ PROVIDNOSTI.**

Apostol Pavao zaklinje mladog Timoteja i kaže: "Ali ti, o čovječe Božji, bježi od toga (pored svega, od onih koji misle da je pobožnost bogatstvo)! Teži svim silama za pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću, blagošću! Bij plemenitu bitku vjere, postigni vječni život u koji si pozvan i za koji si dao lijepo priznanje pred mnogim svjedocima! (1 Timoteju 6.11-12).

Pavao koristi aktivne i snažne glagole kako bi opisao postojan kršćanski život pod vlašću pravog gospodara: **teži, bij i postigni!**

Ako se želimo osloboditi gospodara-bogatstva ne možemo ostati pasivni i čekati „na Gospodina“ (kako to uobičajavu reći pasivni „duhovni“ vjernici) ili na „njegovo vrijeme“, već moramo donijeti odluku i odmah pobjeći od mamona, lošega gospodara. Crkvo, trebamo aktivno vjerovati, biti poslušni Gospodinu i učiniti ono što je ispravno. Vjera uvijek traži aktivno djelovanje, a ne samo pasivno slušanje! Krist je rekao: "Nitko ne može služiti dvojici gospodara, jer ili će jednog mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga pristajati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!" (Matej 6.24).

“Zato vam velim: ne brinite se tjeskobno za svoj život: što ćete pojesti, niti za svoje tijelo: u što ćete se obući, jer je život vredniji od hrane, a tijelo od odijela. Promotrite gavrane! Niti siju, niti žanju, nemaju ni smočnice ni žitnice, i Bog ih hrani. Koliko ste vi vredniji od ptica! Može li tko od vas brigama produžiti svoj život samo za jedan lakat? Dakle, ako ne možete ni ono što je najmanje, zašto se tjeskobno brinete za ostalo... Ne boj se, stado malo, jer je odlučio vaš Otac da vam dadne Kraljevstvo!” (Luka 12.22-26, 32)

Crkvo, ako se prepustimo Božjoj providnosti, tjeskobne brige koje su uzrokovane pohlepom i požudom nestaju. Krist nam jasno kaže da se ne moramo tjeskobno brinuti, jer tjeskoba ne može ispuniti naše potrebe. Ustvari, suludo je brinuti se tjeskobno, jer naš Stvoritelj svijeta i zna što nam je potrebno: *“jer vaš Otac zna što vam je potrebno i prije nego ga zatražite”*. On nam je obećao ispuniti sve naše potrebe, ali ne nužno i sve naše želje!

Kada se na jednak način aktivno prepuštamo Božjoj providnosti uz traženje Božjega kraljevstva i njegove pravednosti, kao i kada krenemo aktivno bježati od bogatstva, tada tek i uslijede pravi blagoslovi. Jedino onda ćemo biti u stanju učiniti što inače nikada ne bismo mogli učiniti – primjerice, ako je potrebno, čak biti u stanju prodati svoje imanje i dati ga kao milostinju ili Bogu na službu!

Sjećam se kada sam čitao o Hudsonu Tayloru i njegovoj službi u Kini pod nazivom *China*

Inland Mission. U jednom je odjeljku opisivao svoj povratak kući. Kada je došao u crkvu, ukorio je kršćane, a posebno žene koje su se onda kitile raznim dragocjenim ogrlicama i naušnicama. Rekao im je da sada zna koji je razlog njegova neuspjeha. Dok su se oni kitili i živjeli u luksuzu, China Inland Mission patila je zbog nedostatka priljeva financija. To je nažalost i danas istina, jer ljudi i crkve u misiju uvijek daju ostatke ostataka.

Ako mu vjerujemo, onda nećemo graditi vodoskoke po crkvama ili dati od našeg suviška u misiju, nego dati sve od sebe kako bismo proširili Božje kraljevstvo.

Osobno znam mnoge koji imaju, ali uvijek daju od svojeg suviška kako bi opravdali svoju savjest koja ih prekora radi nagomilavanja bogatstva. Umjesto da podržavaju misionare i Božje djelo širom svijeta, oni nagomilavaju svoja dobra, a daju skoro pa ništa u Božje kraljevstvo. Možda to čak i izgleda puno, ali sve je to od njihova viška.

Dok crkve, misionari, Božje djelo i Božji radnici pate i gladuju, oni sebi kupuju stvari u kojima

★ **Bliži se dolazak našeg Gospodina Isusa Krista. U taj dan želja za bogatstvom kod mnogih će rezultirati potpunim i vječnim otuđenjem od Boga.**

potajno uživaju, a s druge strane stalno se žale da nemaju. Ustvari, takvi se uvijek najviše i žale jer je njihov gospodar - bogatstvo!

Ima takvih i koji daju, ali kada daju često daju drugorazredno, ono što im ne treba ili ono što nije kvalitetno. Sebi najbolje, crkvi najlošije!

Kako to da sebi volimo kupovati nove, dobre i kvalitetne stvari, štedjeti za novi mobitel, novo računalo ili kakav novi DVD player, cipele ili odjeću, a kada se pojavi potreba da se za nešto skupi ili kupi u crkvi, kažemo kako nemamo novaca ili kako nije vrijeme za skupiti. Današnji duh otpalih vjernika vođenih bogatstvom je sličan Izraelcima koji su bili toliko „duhovni“ u vrijeme proroka Hagaja da su sebi gradili kuće i uživali dok za Božji dom nisu marili jer, navodno, „nije bilo dobro vrijeme“: „*Ovako govori Jahve nad Vojskama. Narod ovaj govori: Nije još došlo vrijeme da se opet sazda Dom Jahvin! Zato je došla riječ Jahvina preko proroka Hagaja: A vama je vrijeme da stanujete u pokrivenim kućama, dok je ovaj Dom razvaljen*“ (Hagaj 1.2-4).

✦ **Tražiti Kraljevstvo i njegovu pravednost znači dopustiti Isusu da kontrolira svako područje našeg života – naš posao, naše planove, odnose, odmore. Naš život na zemlji treba biti život Kraljevstva!**

Zanimljivo je kako ne možemo skupiti sa strane i dati u dječju službu, za grijanje, za traktate ili za misiju umjesto novog odijela? Ako tako činimo i gradimo svoj vlastiti dom, a ne Božji, sigurno je da ćemo dobiti plaću kakvu smo i zaslužili – naše nagomilano bogatstvo pred Bogom u onaj dan kada on dođe neće imati nikakve vrijednosti i bit će nam svjedok da Isus nije bio naš gospodar!

Jakov nam to dobro ilustrira kada kaže u svojoj poslanici: *“Pazite sad, bogataši! Udarite u plać i jaukanje nad nevoljama koje će vas zadesiti! Vaše bogatstvo istrunu, a vaše haljine izgrizoše moljci. Vaše zlato i srebro uhvati rđa; njihova će rđa biti svjedočanstvo protiv vas i kao oganj progutat će vaša tjelesa. Još »ste« u posljednje vrijeme »skupljali blago«. Evo »više plaća« žetelaca vaših njiva koju ste im uskratili, i vika tih žetelaca došla je »u uši Gospodinu nad vojskama«. Živjeli ste na zemlji raskošno i razvratno. Utovili ste svoja srca »na dan klanja«. Osudili ste, ubili ste pravednika, i on vam se ne može suprotstavljati” (Jakov 5.1-6).*

Sva ona plaća žetelaca, sva ona plaća Božjih slugu i njegovih radnika, potrebe za širenjem Kraljevstva i vapaji za pomoć koji nisu uslišani doći će do Božjih ušiju, a onda ćemo zaplakati! Bog ne treba samo naše molitve, crkvo, koliko naša aktivna djela! Jer ako se ne pokrenemo u vjeri, morat ćemo odgovarati za svoju pasivnost, odgovarati za plaću žetelaca na Sudnji dan: *“Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Zar ga vjera može spasiti? Ako su neki brat ili sestra goli i bez svakidašnje hrane, pa*

ISUSOVA PISMA

DAVID RAVENHILL

Cijena je **60,00** kuna
+ troškovi poštarine

NARUČITI SE MOŽE:
preko web-a, na telefon 4920 726

ili osobno doći u:

CRKVA CJELOVITOG EVANĐELJA

Barnimirova 11, 10000 Zagreb

svakim radnim danom od 08-16 sati

im netko od vas rekne: »Idite u miru i utopite se i nasitite se!« a ne dadnete im ono što je potrebno za tijelo, što to koristi?» (Jakov 2.14-16).

Zato će i mnogi biti suđeni u onaj dan jer im je gospodar bio novac! Kada je mamon naš bog, onda naša vjera nema smisla, jer je ona u svojim djelima mrtva. Možemo se intelektualno slagati sa svima, ali ako ostajemo pasivni u vjeri, ona nema nikakvu vječnu vrijednost! Crkvo, vrijeme je da Bog postane naš gospodar! Kada Bog postane gospodar naših života, onda će i doći pravo probuđenje gdje se ljudi više neće držati svojih materijalnih stvari i novaca, svojih ugoda i razonoda; već će ipak odvajati za Boga i davati Bogu na slavu i hvalu kako bi proširili njegovo Kraljevstvo! Onda pastori i

propovjednici, kao i misionari, više neće trebati manipulirati, nego će ljudi biti potaknuti od Svetog Duha i davati jer će nad njima vladati Gospodin Isus Krist (apsurdno je uopće reći da ipak nad nekim vjernicima on ne vlada).

★ **Ako se prepustimo Božjoj providnosti, tjeskobne brige koje su uzrokovane pohlepom i požudom nestaju. Krist nam jasno kaže da se ne moramo tjeskobno brinuti, jer tjeskoba ne može ispuniti naše potrebe.**

Jednog će dana, nadam se, biti kao u Bibliji (koju mnogi pastori i kršćani vole citirati), kao u ranoj crkvi za koju piše: *“Nitko nije nazivao svojim ono što mu je pripadalo, već je među njima sve bilo zajedničko... među njima, dakako, nitko nije oskudijevao, jer bi svi posjednici zemljišta i kuća to prodavali te novac od prodanih stvari donosili i stavljali pred noge apostolima. Tada se to dijelilo svakom pojedincu prema njegovim potrebama” (Djela Apostolska 4.32, 34-35).*

Crkvi će Bog biti gospodar, a ne bogatstvo u zadnjim danima! Nećemo se grčevito držati za svoje u Hrvatskoj, jer i tako nije naše već Božje!

Na kraju bih još htio dodati kako ćemo, ako se predamo Gospodinu, dobiti novi mir, novu snagu, novu radost i više vremena da mu služimo, samo ako dopustimo da Bog istinski postane naš gospodar. Crkvo, ako je potrebno, vrijeme je da prilagodimo svoje poslove kako bismo mu bolje služili. Bolje je raditi za manje novaca i imati mir, nego dan i noć za više bez ikavog mira!

Crkvo, tko je naš gospodar – Bog ili bogatstvo? Tko vlada i upravlja nama? Svijet ili Bog? Je li naš duh zadovoljan onime što ima ili je pun pohlepe i požude?

Što je to za što se grčevito držite, a što Bogu ne predstavlja nikakvu vrijednost? S kojom ste se stvari porobili i poistovjetili? Što je u vašim mislima – Bog ili novac? Što vas udaljava od služenja njemu i drugima? Je li je to slava ili kakva sebična želja za koju ćete sve staviti na kocku?

Netko je jednom rekao: *“Ako se želiš osjećati bogatim, nabroj sve stvari koje imaš, a koje novac ne može kupiti”.* Crkvo, ne živimo samo za sebe već za Gospodina. Bogatstvo je u njemu, a ne u zemaljskom bogatstvu!

Zapitajmo se stoga, gdje je naše srce u ovim zadnjim danima? Gdje su naše misli i naše čitavo biće? Vrijeme je da se oslobodimo lošega gospodara i dođemo onomu koji nam daje pravi život. Vjerujemo danas Bogu i *“ne brinimo se tjeskobno za sutrašnji dan, jer će se sutrašnji dan brinuti za se” (Matej 6.34)* i on će nam podariti svoj mir kojeg ovaj svijet ne poznaje!

★ **Ne živimo samo za sebe već za Gospodina. Bogatstvo je u njemu, a ne u zemaljskom bogatstvu!**

.....

Copyright©2007. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom “za propovijedi”.